

သာမန်ကာလ (၁၁)ကြိမ်မြောက်တနင်္ဂနွေနေ့

ရှင်မာကု ၄: ၂၆-၃၄

ကျနော်တို့ရဲ့ဝိညာဉ်ရေးတိုးတက်လာပုံကို အပင်တစ်ပင် ကြီးထွားလာပုံနဲ့ ပုံခိုင်းနှိုင်းထားပါတယ်။ ယေဇူးဘုရားရှင် မိန့်တော်မူတာက “မျိုးစေ့ကို ကြပြီးနောက် သူသည် ညနှင့်နေ့အလျောက် အိပ်နေသည်ဖြစ်စေ၊ နိုးနေသည်ဖြစ်စေ မျိုးစေ့သည် အပင်ပေါက်လျက် ကြီးထွားလာ၏။” တဲ့ ။ အပင်ကလေး ဘယ်လိုကြီးထွားလာတာလဲဆိုတာ သင် မြင်လိုက်ရသလား။ ဘယ်လို မြင့်မားထိုးထွက်လာတာကိုရော သင် မြင်လိုက်ရသလား။ မမြင်လိုက်ရပါဘူး။ နောက် တစ်ရက်နှစ်ရက် တစ်လကြာမှ အပင်ကြီးထွားလာမှန်း အရင်ကနဲ့စာရင် ပိုမြင့်မားလာတာကိုပဲ နှိုင်းယှဉ်ကြည့်မှ သိရတာပါ။

ဒီလိုပါပဲ။ သင့်ဝိညာဉ်ရေး တိုးတက်လာတာဟာလည်း တစ်ဖြည်းဖြည်းချင်း မသိမသာ တိုးတက်လာနေပါတယ်။ သင်ဟာ သာမန်လူတစ်ယောက်၊ ရိုးသားတဲ့လူတစ်ယောက်ဆိုရင် သင့်ဝိညာဉ်ရေးဟာ တစ်ဖြည်းဖြည်း တိုးတက်လာဖို့ပဲ ရှိပါတယ်။ ပိုဆိုးသွားစရာ မရှိပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ ဘုရားသခင်က သင့်ဩတ္တပ္ပစိတ်ထဲမှတစ်ဆင့် သင့်ကို နေ့ညမပြတ် လမ်းညွှန်နေလို့ ဖြစ်ပါတယ် (သင့်ဘက်က ရိုးသားတဲ့စိတ် ရှိထားရင်ပေါ့။)။ မရိုးသားတဲ့သူ ဘာပဲဆုံးမဆုံးမ နားမထောင်ပဲ ဆန့်ကျင်နေသူတွေအတွက်တော့ သူတို့ဝိညာဉ်ရေးက မတိုးတက်လာနိုင်ပါဘူး။ ဘုရားသခင်က ပေးနေတဲ့ကျေးဇူးတော်ကို သူတို့က လက်မခံလို့ မတိုးတက်နိုင်ကြတာပါ။

ကျနော်တို့ ဝိညာဉ်ရေး တိုးတက်အောင်လုပ်ဖို့ ကျနော်တို့မှာ တာဝန်ရှိပါတယ်။ ပါရမီတွေ ဆည်းပူးဖို့၊ ဘုရားကို ဆထက်တဖိုး ချစ်ပြီး သူတစ်ပါးကိုလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကို ချစ်သလိုချစ်ဖို့ ကျိုးစားစရာလိုပါတယ်။ မိမိမွေးဖွားမှု အရှိအတိုင်း ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် ပစ်ထားလို့ မရပါဘူး။ တစ်ချို့လူတွေက အသက်ကြီးပြီး သူ့ဝိညာဉ်ရေးကျတော့ “အစဦးက ဘာပါရမီမှ မရှိသည့်အတိုင်း ယခုမှစ၍ ကမ္ဘာအဆက်ဆက်ရှိပါစေ” . . ဆိုရင်တော့ ခက်ကြပြီ ဘာသာသူတို့ ။

ကိုယ့်ဝိညာဉ်ရေးကို တိုးတက်အောင်လုပ်ဖို့ ကျနော်တို့ကို ယေဇူးဘုရားရှင်က အခုလို မိန့်တော်မူထားပါတယ်။ “သင်တို့၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည် ကျမ်းတတ်ဆရာများနှင့် ဖါရီဇဗီးတို့ထက် မသာလျှင် သင်တို့သည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ရလိမ့်မည်မဟုတ်ဟု ငါဆို၏။”(မာတေဦး ၅: ၂၀) ။ ဒီကျမ်းပိုဒ်ရဲ့အဆုံးကို ဆက်ဖတ်ကြည့်ရင် “ထို့ကြောင့် ကောင်းကင်ဘုံ၌ရှိတော်မူသော သင်တို့အဖသည် ကောင်းမွန်ပြည့်စုံတော်မူသည့်နည်းတူ သင်တို့သည်လည်း ကောင်းမွန်ပြည့်စုံခြင်း ရှိကြလော့” လို့ မိန့်တော်မူထားပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဘာသာသူတိုင်းဟာ အဖခမည်းတော်ဘုရားလို ကောင်းမွန်ပြည့်စုံ / အပြစ်ကင်းအောင် နေထိုင်ကျင့်ကြံဖို့ မိန့်တော်မူထားတာပါ။ တနင်္ဂနွေဘုရားကျောင်းတက်ရုံလေးအတွက် ခရစ်ယာန်ဖြစ်နေရတာ မဟုတ်ပါဘူး။

ကောင်းမွန်ပြည့်စုံ တယ်ဆိုတာ ကျနော်တို့ ခရစ်ယာန်တစ်ယောက် အနေနဲ့ ဖြစ်သင့်တဲ့အတိုင်း နေထိုင်ကျင့်ကြံတာကို ဆိုလိုပါတယ်။ လူတစ်ယောက်အနေနဲ့ ခမည်းတော်ဘုရားလိုတော့ ပြည့်စုံနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

ဥပမာ - ကျောင်းဆရာတစ်ယောက်အနေနဲ့ စာသင်ပြပုံတွေကို တစ်နှစ်ပြီးတစ်နှစ် ကျိုးစားသင်ပြလာရင် အခုလို နှစ် ၂၀ လောက်ကြာလာတဲ့အခါမှာတော့ ဆန်းသစ်တီထွင် သင်ကြားမှုနည်းသစ်တွေနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ဆရာတစ်ယောက်ဖြစ်လာမှာပါ။ ဒီလိုပါပဲ ။ မိဘတစ်ယောက်အနေနဲ့ သားသမီးတွေအတွက် ပြည့်စုံတဲ့ စံပြမိဘဖြစ်ဖို့ အခက်အခဲမျိုးစုံ တွေ့ကြုံကျော်လွှားပြီးမှ ဖြစ်လာနိုင်မှာပါ။

သင့်ဝိညာဉ်မှာ သင် ဘယ်လောက်တိုးတက်လာသလဲဆိုတာ ဘယ်လိုတိုင်းတာလို့ရမလဲ။ သင့်ဝိညာဉ်ရေး ဘယ်လောက်တိုးတက်လာပြီလဲဆိုတာ တိုင်းတာချင်ရင် လွယ်လွယ်လေးပါ။ သင်ဟာ ဘယ်လောက် ချစ်တတ်လာပြီလဲ ဆိုတာနဲ့ တိုင်းတာရပါလိမ့်မယ်။ သင် ဘယ်လောက်ကြာကြာ ဆုတောင်းသလဲဆိုတာနဲ့ တိုင်းတာလို့ မသိနိုင်ပါဘူး။ သင် ဘယ်လောက် ဘုရားကျောင်းတက်သလဲဆိုတာနဲ့ တိုင်းတာလို့ မဖြစ်သေးပါဘူး။ သင် ဆုတောင်းတာ/ ဘုရားကျောင်းတက် ဝတ်ပြုကိုးကွယ်တာတွေက ဝိညာဉ်ရေးတိုးတက်ဖို့ အထောက်အကူပေးတာပါပဲ။ တကယ်တမ်းတော့ ဆုတောင်းတာ၊ ဘုရားကျောင်းတက် ဝတ်ပြုကိုးကွယ်တာတွေရဲ့ အကျိုးရလဒ်ကတော့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာပါပဲ။ ဆုတောင်းလေလေ ချစ်တတ်လာလေလေပါပဲ။ ဘုရားကျောင်းတက်လေလေ ချစ်ခြင်းမေတ္တာပွားများလာလေလေပဲ ဖြစ်ရပါမယ်။ အဲဒီလို မဟုတ်ပဲ ကြာကြာဆုတောင်းလေလေ ဒေါသကြီးလာလေလေဆိုရင်တော့ သင်ဆုတောင်းပုံက မှားနေပြီ။ St.Teresa of Avila က ဘယ်လိုပြောခဲ့သလဲဆိုရင် “ဆုတောင်းမေတ္တာရဲ့ အကျိုးရလဒ်ဟာ အစဉ်အမြဲ ချစ်ခြင်းမေတ္တာပါပဲ” တဲ့။ ဒါကြောင့် သင့်ဝိညာဉ်ရေးမှာ ဘယ်လောက်တိုးတက်နေပြီလဲဆိုတာ သိချင်ရင် သင်ဟာ ဘယ်လောက်အထိ ချစ်နိုင်ပြီလဲဆိုတာကို တိုင်းတာရပါလိမ့်မယ်။

ယနေ့ဖတ်ရတဲ့ အေဇေဒီအဲလ် ၁၇:၂၄ မှာ “သိမ်ငယ်တဲ့အပင်ကို ကြီးထွားစေပြီး ခြောက်သွေ့တဲ့အပင်ကို စိမ်းလန်းစေတာက သင်၏အရှင် ဘုရားသခင်ပဲ ဖြစ်တော်မူပါတယ်” လို့ ဆိုထားပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျနော်တို့ ဝိညာဉ်ရေးကို တစ်နေ့တစ်ခြား မသိမသာ တိုးတက်လာအောင် လုပ်ဆောင်ပေးသူကတော့ ထာဝရဘုရားသခင်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဝိညာဉ်ရေးအသက်တာကို စတင်တဲ့အခါ ဘာမျှ မသိသာ မထင်ရှားပေမဲ့ တစ်ဖြည်းဖြည်းနဲ့ တိုးတက်ပြောင်းလဲလာပြီး ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကိုပါ ကောင်းကျိုး အရိပ်အာဝါသကို ပေးနိုင်တဲ့အထိ ဖြစ်လာတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်း ယေဇူးဘုရားရှင်က မုန်ညှင်းစေ ဥပမာနဲ့ ခိုင်းနှိုင်းပြီး မိန့်တော်မူပါတယ်။ ဒါကို ကျနော်က ကိုယ့်နယ်မြေမှာ မြင်နေကျ ဥပမာနဲ့ ပြင်ပြောရရင် ခရစ်ယာန်ဘာသာက အစပထမမှာ ညောင်စေ့လိုပဲ ။ အစေ့တကာထဲမှာ အသေးဆုံးဖြစ်ပေမဲ့ တစ်ဖြည်းဖြည်း အပင်ပေါက်ပြီး ကြီးထွားလာတဲ့အခါမှာတော့ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ကို အရိပ်အာဝါသပေးနိုင်သလို အစပထမမှာ သေးငယ်တဲ့ခရစ်ယာန်အဖွဲ့အစည်းက ညှဉ်းပမ်းနှိပ်စက်ခံရတဲ့ကြားထဲက တစ်ဖြည်းဖြည်း တိုးတက်ပွားများလာလိုက်တာ အခုဆိုရင် ကမ္ဘာအနှံ့ ပြန့်ပွားလာခဲ့ပြီမဟုတ်ပါလား။

ကျနော်တို့ရဲ့ ဝိညာဉ်ရေးမှာလည်း အစပထမ တိမ်ကော ပျောက်ကွယ်လုနီးပါး သိမ်ငယ်နေပေမဲ့ မစိုးရိမ်ပါနဲ့။ သင့်ဘက်က ရိုးသားစွာဖြင့် ဘုရားရဲ့လုပ်ဆောင်ချက်တွေကို

သင့်ဘဝထဲမှာ လိုလားပါ။ လက်ခံပါ။ တစ်ဖြည်းဖြည်းချင်း သင်ဟာ
ကောင်းမွန်ပြည့်စုံလာပါလိမ့်မယ်။

နားဆင်သူအားလုံးအပေါ် ဘုရားသခင်ရဲ့ကောင်းကြီးမင်္ဂလာများ ခံစားကြရပါစေ။